

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

01 august 2017

mun. Chișinău

Colegiul lărgit în următoarea componență:

președinte: Toma Nadejda,

judecători: Moraru Petru, Bejenaru Iurie, Druță Ion, Craiu Nicolae

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursurile ordinare, declarate de inculpata Pîrgaru Natalia, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 martie 2017, în cauza penală privind-o pe

Pîrgaru Natalia XXXXXX, născută la XXXXXX, originară din s. Balatina, r-nul XXXXX, domiciliată în s. XXXXX, r-nul XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 22.02.2005 – 13.01.2009;

Instanța de apel: 26.03.2009 – 17.02.2010;

Instanța de recurs: 22.06.2010 – 19.10.2010;

Instanța de apel: 10.12.2010 – 07.12.2011;

Instanța de recurs: 08.06.2012 – 04.12.2012;

Prima instanță: 03.12.2013 – 04.11.2014;

Instanța de apel: 01.12.2014 – 20.03.2017;

Instanța de recurs: 17.05.2017 – 01.08.2017.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Glodeni din 13 ianuarie 2009, Pîrgaru Natalia a fost achitată de sub învinuirea în comiterea infracțiunilor prevăzute de:

- art. 195 alin. (1) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii;

- art. 361 alin. (2) Cod penal, din motiv că fapta inculpatei nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii;

- art. 195 alin. (2) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii;

- art. 251 Cod penal, din motiv că fapta inculpatei nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

1.2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut, că de către organul de urmărire penală, Pîrgaru Natalia a fost pusă sub învinuire pentru faptul că, după ce a făcut cunoștință în luna noiembrie 2001 cu cet. Mucerscaia Nina, în luna ianuarie 2002 cu cet. Sanicova Elena, Pirojoc Elena și Cerevco Oxana, în luna martie 2002 cu Ciuchin Alexandru, în luna aprilie 2002 cu cet. Vișchiu Măria, în luna ianuarie 2003 cu cet. Ciaușceac Silvia, sub pretextul perfectării vizelor cu dreptul de plecare peste hotarele Republicii Moldova, în Italia, Franța și Portugalia, prezentându-se ca director al firmei ce activează în această ramură de activitate, în perioada de timp 14 noiembrie 2001 - 11 ianuarie 2003 a primit de la cet. Mucerscaia Nina, Sanicova Elena, Pirojoc Elena, Cerevco Oxana, Ciuchin Alexandru, Vișchiu Măria și Ciaușceac Silvia prin înșelăciune și abuz de încredere actele personale, buletinele de identitate și pașapoartele, precum și în mai multe rate dolari SUA și lei MD: de la Mucerscaia Nina suma de 250 dolari SUA și 300 lei MD, ce constituie în total 3513,50 lei MD, Sanicova Elena 200 dolari SUA ce constituie 2620,46 lei MD, Pirojoc Elena 350 dolari SUA ce constituie 4585,80 lei MD, Cerevco Oxana 300 dolari SUA ce constituie 3936,70 lei MD, Ciuchin Alexandru 150 dolari SUA și 400 lei MD ce constituie în total 2433 lei MD, Vișchiu Măria 100 dolari SUA ce constituie 1348,55 lei și Ciaușceac Silvia 300 dolari SUA ce constituie 3936,70 lei MD, pe care i-a însușit.

Tot ea, în luna martie 2002 a primit de la Ciuchin Alexandru carnetul de muncă pe numele acestuia, ce constituie document oficial pentru perfectarea actelor necesare sub pretextul primirii vizei de plecare în străinătate, prin care Pîrgaru Natalia în urma înțelegerii prealabile cu o persoană neidentificată a introdus date vădit false în carnetul de muncă menționat la paginile 12-13 în rubricile 8-14, precum că, Ciuchin Alexandru activează în calitate de brigadier la SRL „Balangic Mold”.

Tot ea, a procurat de la o persoană neidentificată o blanchetă de legitimație de pensionar de tip vechi ce reprezintă un document oficial, în care intenționat a introdus date false, precum că, Ciuchin Alexandru este invalid de grupa a doua, pe când în realitate Ciuchin Alexandru nu a fost și nu este invalid, aplicând mai apoi prin înșelăciune și abuz de încredere pe fila a doua a ștampilei Direcției Asistenței Sociale și Protecției a Familiei Glodeni.

Tot ea, activând în calitate de director al ÎI „Dana Pîrgari”, adresa juridică, s. Ciuciulea, r-nul. Glodeni, cu scopul înstrăinării bunurilor gajate, în luna iulie 2005 a înstrăinat cantitatea de grâu de 21.318 kg în valoare de 38.372,40 lei, din roada anului 2005, care conform contractului de gaj nr. 84 „a” din 20 aprilie 2005 a fost pus în gaj la SRL „Agrodorma” or. Bălți, pentru rambursarea în termen și pe deplin a creditului luat de la SRL „Agrodorma” în anii 2004-2005 în sumă de 176.912,38 lei.

Tot ea, activând în calitate de director al ÎI „Dana Pîrgari”, în perioada lunilor martie-iunie 2005, cu scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune a însușit de la Povari Alexandru suma de 150.000 lei, întocmind cu ultimul contract de cooperare prin care se obligă să execute toate măsurile agrotehnice de cultivare, recoltare și păstrare a floarei soarelui și în contul

achitării sumei date de a-i furniza ultimului floarea soarelui, conform condițiilor elevatorului SA „Floarea soarelui” cu transportul propriu nu mai târziu de 20 septembrie 2005.

Tot ea, activând în calitate de conducător al GȚ „Pîrgaru Alexandru Pavel”, la 15 iulie 2004, conform contractului de credit nr. 02/99 a primit de la BC „Moldindconbank” SA, filiala Bălți un credit în sumă de 170.000 lei cu scadența finală la 15 iulie 2008.

Întru asigurarea rambursării în termen a creanței, dobânzii în baza contractului de gaj nr.02/100 din 15 iulie 2004 de către GȚ „Pîrgaru Alexandru Pavel” a fost gajată tehnica agricolă și roada anului 2005, semințe de floarea soarelui în valoare de 191.700 lei.

În urma actului de verificare a existenței și integrității bunurilor gajate din 07 aprilie 2006, s-a constatat că, ultima a înstrăinat bunurile gajate și anume, semănătoare pentru plante prășitoare SPP-6, anul fabricării 2004 în valoare de 14.000 lei, semănătoare SPC-6, anul producerii 2002 cu prețul de 15.700 lei și floarea soarelui din roadă anului 2005 în cantitate de 40 tone la prețul de 64.000 lei.

1.3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, partea civilă, directorul ÎCS „Agrodorma” SRL, partea vătămată Povari Alexandru.

1.3.1. Procurorul a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care aceasta să fie recunoscută vinovată și condamnată:

- în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal la 5 ani închisoare;

- în baza art. 195 alin. (2) Cod penal la 10 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de răspunderea materială pe un termen de 5 ani;

- în baza art. 361 alin. (1) Cod penal la 2 ani închisoare, iar în baza Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a X-a de la adoptarea Constituției Republicii Moldova a o absolvi de pedeapsa stabilită;

- în baza art. 251 Cod penal la 3 ani închisoare.

În temeiul art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor, a-i stabili lui Pîrgaru Natalia, pedeapsa definitivă de 12 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de răspunderea materială pe un termen de 5 ani și cu executarea pedepsei în penitenciar pentru femei, de tip închis.

Întru argumentarea apelului procurorul a invocat, că sentința judiciară a fost supusă criticii sub aspectul ilegalității ei, aprecierii eronate a probelor administrate în cauză și formulării unor concluzii greșite referitor la nevinovăția inculpatei în faptele imputate.

1.3.2. Partea civilă, directorul ÎCS „Agrodorma” SRL, reprezentat prin procură de către Povari Alexandru, în apelul declarat a solicitat casarea sentinței în partea achitării cet. Pîrgaru Natalia pe episodul de înstrăinare a bunului gajat societății și anume a semințelor de floarea soarelui și a tehnicii agricole, care, de altfel, a fost gajate de inculpată la BC „Moldindconbank” SA, cu condamnarea

acesteia conform legislației în vigoare și încasarea din contul acesteia a prejudiciului material în sumă de 486.892 lei.

1.3.3. Partea vătămată Povari Alexandru a solicitat casarea sentinței în latura achitării cet. Pîrgaru N. pe art. 195 alin. (2) Cod penal, considerând că fapta acesteia de sustragere în proporții deosebit de mari și prin escrocherie a sumei de 150.000 lei a fost confirmată integral prin probele prezentate, și anume: contractele de cooperare reciprocă și dispozițiile de încasare, prin care se confirmă depunerea de către partea vătămată în casieria ÎI „Dana Pîrgaru” a sumei respective.

1.4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 februarie 2010 apelul procurorului a fost admis în parte, casată sentința Judecătorei Glodeni din 13 ianuarie 2009, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Pîrgaru N. a fost achitată de sub învinuirea în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 195 alin. (2) și 361 alin. (2) lit. a), b) Cod penal, pentru că fapta acesteia nu întrunește elementele infracțiunii.

Procesul penal în privința lui Pîrgaru N. pe art. 251 Cod penal a fost încetat, pe motiv că fapta nu este prevăzută de legea penală ca infracțiune.

Pîrgaru N. a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, cu aplicarea art. 79 Cod penal la 300 unități convenționale, ce constituie 6.000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere legate de liberarea vizelor pentru deplasare în străinătate și organizarea turismului pe un termen de 3 ani.

Apelurile declarate de către partea civilă, directorul ICS „Agrodorma” SRL și partea vătămată Povari A. au fost respinse ca nefondate.

S-a dispus încasarea de la Pîrgaru N. în beneficiul lui Cerevenco Oxana a sumei de 4.500 lei; în beneficiul lui Pirojoc Elena a sumei de 5.000 lei; în beneficiul lui Sanicov Elena a sumei de 3.000 lei; în beneficiul lui Mucerschi Nina a sumei de 2.300 lei; în beneficiul lui Ciuchin Alexandru a sumei de 2.000 lei; în beneficiul lui Ceaușeac Silvia a sumei de 3.000 dolari SUA.

Acțiunile civile înaintate de către directorul ÎCS „Agrodorma” SRL și Povari A. au fost admise în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

Instanța de apel și-a argumentat soluția prin faptul, că instanța de fond eronat a ajuns la concluzia, că partea acuzării nu a adus probe convingătoare ale vinovăției lui Pîrgaru N., deoarece vina acesteia în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal a fost dovedită pe deplin, iar cu privire la celelalte episoade ale învinuirii instanța corect a ajuns la concluzia de achitare a lui Pîrgaru N.

1.5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către procuror, partea vătămată Povari Alexandru și de către avocatul Stanțieru A. în numele inculpatei Pîrgaru Natalia.

1.5.1. Procurorul a solicitat casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 februarie 2010, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel în alt complet de judecată, invocând că:

- instanța de apel a dat o apreciere greșită probelor din dosar;
- fapta prevăzută de art. 190 Cod penal își găsește confirmarea în declarațiile părților vătămate Cerevco O., Pirojoc E., Sanicov E., Mucerschi N., Ciuchin Al., Ceaușceac S., care confirmă circumstanțele că anume Pîrgaru N. pentru perfectarea documentelor de plecare în străinătate la lucru a luat bani în valută națională și dolari SUA;

- fapta prevăzută de art. 361 alin. (1) Cod penal, și-s găsit confirmarea în declarațiile părții vătămate Ciuchin Al. și ale lui Scripnic Victor, precum și din raportul de expertiză nr. 321 din 24 septembrie 2003;

- a fost confirmată și fapta privind însușirea de la Povari A. a sumei de 150.000 lei prin înșelăciune și abuz de încredere, care a fost dovedită prin declarațiile părții vătămate Povari A., martorului Ailoaie Boris, Butnariu Oleg și reprezentantul BC „Moldindconbank” SA;

- la stabilirea pedepsei inculpatei instanța de apel a considerat drept circumstanță excepțională faptul, că inculpata are un copil bolnav de leucemie, însă fiind lăsate fără apreciere un șir de circumstanțe agravante.

1.5.2. Partea vătămată Povari A. a solicitat casarea sentinței și deciziei instanței de apel, cu condamnarea cet. Pîrgaru N. în baza art. 195 alin. (2) Cod penal, invocând că:

- acțiunilor cet. Pîrgaru N. de către instanțele judecătorești li s-a dat o apreciere juridică greșită;

- instanțele judecătorești incorect au achitat-o pe Pîrgaru N., deoarece aceasta luând de mai multe ori bani în proporții deosebit de mari nu-i trecea prin casa întreprinderii, și astfel în total a sustras 150.000 lei;

- în cadrul cercetării judecătorești Pîrgaru N. a declarat că în decurs de un an Povari A. a primit de la ÎI „Dana Pîrgaru” producție în sumă de 171.050,00 lei, însă acest fapt nu este confirmat de nici o probă pe dosar;

- nu este nici o dovadă care ar confirma faptul că roada de floarea soarelui a fost transmisă lui Povari A. prin intermediul SA „Floarea Soarelui”, mun. Bălți, precum și faptul că dânsul ar fi încheiat vre-un contract de cesiune a creanței pentru a prelua datoriile lui Pîrgaru N.;

- instanțele de judecată, în opinia recurentului, incorect au interpretat declarațiile lui referitoare la faptul, că inculpata i-ar fi restituit careva bani, producție și utilajul tehnic, deoarece datoria de 150.000 lei până la moment nu a fost restituită.

1.5.3. Avocatul Stanțieru A. în numele inculpatei Pîrgaru Natalia a solicitat casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 februarie 2010 doar pe capătul de învinuire prevăzut de art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal și admiterea acțiunilor civile, invocând că:

- instanța de apel nu a elucidat pe deplin, minuțios și sub toate aspectele toate circumstanțele cauzei penale;

- instanța neîntemeiat a concluzionat asupra vinovăției inculpatei, în lipsa cărorva probe, condamnând-o în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal pentru o faptă pe care aceasta nu a comis-o;

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar cauza dată a fost judecată în apel fără citarea legală a părților din proces;

- concluzia instanței de apel privind condamnarea cet. Pîrgaru N. în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal este neîntemeiată, deoarece aceasta nu a comis o escrocherie în proporții mari, dat fiind faptul, că se afla cu Cerevenco Oxana, cu Pirojoc Elena, cu Sanicov Elena, cu Mucerschi Nina, cu Vișchiu Maria și cu Ciuchin Alexandru în raporturi civile;

- Pîrgaru N. nu s-a ocupat de prestarea serviciilor de turism, de angajare la muncă peste hotare, ci în baza contractului de cooperare cu firma din Kiev a ajutat persoanele date la colectarea și perfectarea documentelor necesare pentru a fi prezentate firmei din or. Kiev, care și se ocupa de activitatea dată.

1.6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 19 octombrie 2010, au fost admise recursurile ordinare declarate de procuror, de partea vătămată Povari A. și de avocatul Stanțieru A. în numele inculpatei Pîrgaru Natalia, a fost casată decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 februarie 2010, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță, în alt complet de judecată, din motivul că instanța de apel a adoptat decizia sa pe episoadele de escrocherie în sumă totală de 22.865.50 lei, fără a interoga inculpata, părțile vătămate și martorii acușării.

1.7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 07 decembrie 2011 apelul procurorului a fost admis inclusiv și din alte motive, casată parțial sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care în baza art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală a fost încetat procesul penal în privința lui Pîrgaru N. pe art. 195 alin. (1) Cod penal (red. 2002), respectiv art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal (red. Legii din 24.05.2009), pe episoadele în privința părților vătămate: Cerevco Oxana, Pirojoc Elena, Sanicova Elena, Mucerschaia Nina, Vișchiu Maria și Ciuchin Alexandru, deoarece există alte circumstanțe care condiționează tragerea la răspundere penală.

Pîrgaru Natalia a fost achitată de sub învinuirea în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 195 alin. (2) pe episodul în privința părții vătămate Povari A.; pe art. 361 alin. (2) Cod penal și art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal (red. Legii din 24.05.2009), pe episodul în privința părții vătămate Ciaușceac Silvia, din motiv că fapta inculpatei nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

În temeiul art. 332 alin. (1) pct. 2); 275 alin. (1) pct. 2); 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală procesul penal în privința cet. Pîrgaru Natalia pe art. 251 Cod penal a fost încetat, din motiv că fapta inculpatei nu este prevăzută de legea penală ca infracțiune.

Apelurile părții civile ÎCS „Agrodorma” SRL și părții vătămate Povari A. au fost respinse ca nefondate.

În temeiul art. 225 alin. (4) Cod de procedură penală acțiunile civile înaintate în procesul penal de către directorul ÎCS „Agrodorma” SRL, partea vătămată Povari A., Cerevco Oxana, Pirojoc Elena, Sanicova Elena, Mucerschaia

Nina, Vișchiu Maria, Ciuchin Alexandru și Ciaușceac Silvia, au fost lăsate fără examinare, fapt ce nu împiedică soluționarea lor pe cale civilă.

1.7.1. În motivarea deciziei instanța de apel a menționat că neîntemeiat a fost achitată inculpata pe episoadele de însușire prin escrocherie de la Mucerschi Nina; Sanicova Elena, Pirojoc Elena, Cerevco Oxana, Ciuchin Alexandru și Vișchiu Maria, din motivul ilegalității acțiunilor întreprinse de inculpată, care deși prin documentele de constituire a ÎI „Dana Pîrgari” a completat categoria genurilor de activitate a respectivei societăți, fapt confirmat prin documentele de constituire, înregistrate în modul stabilit de lege la CIS DTI (f. d. 5-7, vol. I), fiind incluse „organizarea angajării temporare în muncă a cetățenilor Republicii Moldova peste hotare, de asemenea angajarea în muncă a cetățenilor străini pe teritoriul Republicii Moldova”, „activități ale agențiilor de voiaj și turism și ale ghizilor, activitate de asistență turistică”, la momentul acordării acestei categorii de servicii, ea nu dispunea de licență privind desfășurarea respectivului gen de activitate, ce i-ar fi acordat anumite drepturi și împuterniciri în acest aspect.

Totodată, potrivit materialelor cauzei Pîrgaru Natalia a fost recunoscută în calitate de bănuită pe episoadele în privința părților vătămate Mucerschi Nina; Sanicova Elena, Pirojoc Elena, Cerevco Oxana, Ciuchin Alexandru și Vișchiu Maria la 24 iunie 2003, respectiv prin ordonanța din aceeași dată (f. d. 250, vol. II), ulterior aceasta a mai fost recunoscută ca bănuită pe aceleași episoade. Iar, prin ordonanța din 13 ianuarie 2004 (f. d. 353, vol. II) aceasta a fost pusă sub învinuire în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 195 alin. (1) Cod penal pe aceleași episoade.

Astfel, în condițiile când până la 24 septembrie 2003 bănuita Pîrgaru Natalia nu a fost pusă sub învinuire, se impune aplicarea prevederilor art. 63 alin. (5) Cod de procedură penală, potrivit cărora acțiunile procedurale efectuate de organul de urmărire penală după expirarea termenului pentru statutul de bănuit sunt nule.

În atare împrejurări, instanța de apel a considerat că este prezentă situația art. 275 alin. (1) p. 9) Cod de procedură penală, când urmărirea penală nu poate fi pornită, iar dacă a fost pornită nu poate fi efectuată, și va fi încetată în cazul în care, există alte circumstanțe prevăzute de lege care condiționează excluderea sau, după caz, exclud urmărirea penală. Iar dispozițiile art. 285 alin. (1) și 332 alin. (1) Cod de procedură penală, prevăd necesitatea încetării urmăririi penale și procesului penal în cazul existenței temeiului prevăzut în art. 275 p. 6 Cod de procedură penală.

În partea învinuirii formulate inculpatei în latura confecționării, deținerii și folosirii documentelor oficiale false, instanța de apel a constatat că ea nu și-a găsit confirmare prin probele administrate în prezenta cauză, motiv pentru care Pîrgaru Natalia urmează a fi achitată în temeiul art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, de sub învinuirea formulată ei în rechizitoriu pe art. 361 alin. (2) lit. a), b) Cod penal, pentru că fapta ei nu întrunește elementele infracțiunii.

De asemenea instanța de apel a constatat că, în temeiul art. 390 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, a apărut necesitatea de a o achita pe Pîrgaru Natalia de sub învinuirea formulată pe art. 195 alin. (2) Cod penal, pe motivul că în condițiile, când inculpata recunoaște primirea sumei depunerii făcută de Povari A., iar acesta la rândul său afirmă efectuarea de către ea a lucrărilor agricole întru cultivarea și recoltarea producției agricole, precum și furnizarea ei parțială, aceste fapte denotă lipsa în acțiunile cet. Pîrgaru Natalia a intenției de însușire ilicită prin înșelăciune și abuz de încredere a bunurilor străine, iar ca urmare lipsa în acțiunile ei a elementelor componente de infracțiune „escrocherie” în proporții deosebit de mari.

Pe marginea învinuirii formulate pe art. 251 Cod penal, instanța de apel a conchis necesitatea încetării în această parte a procesului penal în temeiul art. 10 Cod penal și art. 332 alin. (1), 275 alin. (1) pct. 2) și 391 alin. (1) pct. 6) Cod procedură penală, deoarece fapta inculpatei nu este prevăzută de legea penală ca infracțiune, respectiva componentă de infracțiune fiind exclusă prin modificările operate în legea penală din 24 mai 2009.

Respingând apelul declarat de partea vătămată Povari A. în ce privește latura penală, instanța de apel a indicat că, caracterul civil al relațiilor stabilite între el și inculpată, a determinat necesitatea achitării ei pe marginea învinuirii formulate pe art. 195 alin. (2) Cod penal, iar ca rezultat s-a impus soluția respingerii apelului cât în latura penală, atât și în cea civilă privind admiterea acțiunii civile în sumă de 594.383 lei, cea din urmă fiind lăsată fără soluționare în procesul penal, conform dispoziției art. 225 alin. (4) Cod penal. Din aceleași motive a fost respins și apelul declarat de partea civilă Gheliman T.V. cât în latura penală atât și în cea civilă, fiind lăsată fără soluționare acțiunea civilă în sumă de 486.892 lei și 131.912 lei, fapt ce nu împiedică soluționarea lor pe cale civilă. Din aceleași motive, în temeiul art. 225 al. (4) CPP acțiunile civile înaintate în procesul penal de către Mucerscaia Nina; Sanicova Elena; Pirojoc Elena; Cerevco Oxana; Ciuchin Alexandru; Vișchiu Măria; Ciaușceac Silvia au fost lăsate fără examinare, fapt ce nu împiedică soluționarea lor pe cale civilă.

1.8. Decizia nominalizată a fost atacată cu recurs ordinar de către procuror, partea vătămată Povari Alexandru.

1.8.1. Procurorul în recursul său a solicitat casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 07 decembrie 2011, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel în alt complet de judecată, invocând ca temei prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel de către procuror și decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și pct. 12) – că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

În recurs procurorul nu contestă încetarea procesului penal pe art. 251 Cod penal.

În ce privește încetarea procesului penal pe art. 195 alin. (1), respectiv art. 190 alin. 2) lit. c) Cod penal pe episoadele în privința părților vătămate Mucerscaia N., Sanicova E., Pirojoc E., Cerevco O., Ciuchin A. și Vișciuc M. acuzatorul de stat a considerat această concluzie neîntemeiată.

Afirmațiile instanței de apel, precum că au fost încălcate prevederile art. 63 Cod de procedură penală, recurentul le consideră nefondate, deoarece Curtea Constituțională a constatat necorespunderea alin. (6) art. 63 din Codul de procedură penală cu principiul constituțional privind accesul liber la justiție, raportat la victimă și n-au fost constatate careva violări ale drepturilor acuzatului.

Conform art. 63 alin. (6) Cod de procedură penală dacă, la expirarea termenelor indicate în alin. (2), nu s-a dispus scoaterea persoanei de sub urmărire penală sau punerea ei sub învinuire, calitatea de bănuț încetează de drept. Încetarea de drept a calității de bănuț în legătură cu expirarea termenelor indicate în alin. (2), în cazul acumulării ulterioare a probelor suficiente, nu împiedică punerea persoanei sub învinuire pentru același fapt.

S-a stabilit, că Pîrgaru N. pe episoadele în privința lui V. N. Mucerscaia, Sanicova E., Pirojoc E., Oxana Cerevco, A. Ciuchin. M. Vișchiu la 24 iunie 2004 a fost recunoscută în calitate de bănuț. La expirarea termenilor de ținere în calitate de bănuț Pîrgaru N., n-a fost pusă sub învinuire, astfel calitatea de bănuț încetând de drept. La 13 ianuarie 2004 după acumularea de probe noi, Pîrgaru N. a fost pusă din nou sub învinuire.

Mai mult, nici una dintre părți fie la urmărire penală, fie la luarea de cunoștință cu materialele cauzei, nu a ridicat problema punerii ei sub învinuire în afara temeiurilor prevăzute de art. 63 Cod de procedură penală, de aceea instanța de apel contrar prevederilor alin. (4) art. 251 Cod de procedură penală, a încetat pe acest capăt de învinuire.

Referitor la achitarea inculpatei pe episodul Ceaușceac Silivia, de asemenea acuzatorul consideră decizia ilegală.

Temei procesual de a pune la îndoială declarațiile părții vătămate Ceaușceac S. și a martorului Lucaniuc M., care sunt confirmate de restul probelor scrise, administrate și examinate pe cauza dată, lipsește. Acuzatorul de stat consideră neîntemeiată și concluzia privind achitarea cet. Pîrgaru N. pe art. 361 Cod penal, adică confecționarea, deținerea și folosirea documentelor oficiale false, deoarece instanțele au ignorat probele administrate pe acest episod și anume declarațiile părții vătămate Ciuchin Alexandru, martorului Scripnic Victor, raportul de expertiză nr. 321 din 24 septembrie 2003.

Instanța de apel a ajuns la concluzia de nevinovăție a inculpatei Pîrgaru Natalia în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (1) Cod penal, luând ca bază raportul de expertiză seria AB nr. 000773 din 15 aprilie 2004.

Însă, instanțele de judecată urmau să aprecieze critic aceste rapoarte de expertiză și să nu le considere ca probe forte în acest proces, ci să se bazeze pe expertiza primară, care indică că însemnările făcute în cartea de muncă aparțin cet. Pîrgaru Natalia.

În ce privește însușirea sumei de 150.000 lei de la Povari A., recurentul consideră neîntemeiată concluzia, precum că între inculpata Pîrgaru Natalia și Povari Alexandru ar exista relații civile.

1.8.2. Partea vătămată Povari Alexandru, a solicitat casarea sentinței și deciziei instanței de apel, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care Pîrgaru

Natalia să fie recunoscută vinovată în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 195 alin. (2) Cod penal, invocând că în materialele cauzei nu sunt careva acte privind cheltuielile surselor bănești primite de la partea vătămată, pentru procurarea semințelor, a materialelor lubrifiante și combustibile, efectuarea cultivării și practicilor agricole.

De asemenea, recurentul a invocat aprecierea eronată de instanța de apel a probelor în cauza dată, ca rezultat fiind calificate incorect acțiunile inculpatei, fapt ce a generat adoptarea unei hotărâri de achitare.

1.9. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 04 decembrie 2012 au fost admise recursurile, casată decizia, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată.

1.9.1. În motivarea deciziei instanța de recurs a constatat că, instanța de apel la examinarea apelurilor declarate nu a respectat cerințele art. 414, 415 Cod de procedură penală, nu a răspuns la modul convenit la toate motivele invocate de apelanți, nu s-a expus asupra tuturor probelor și nu a motivat în toate cazurile motivele pentru care a respins o parte din probele cercetate, în legătură cu ce în baza temeiului pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală urmează a fi casată decizia instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, deoarece această eroare nu poate fi corectată de instanța de recurs.

Instanța de recurs a menționat că, acuzatorul de stat în recursul său a invocat netemeinicia, în ce privește încetarea procesului penal pe art. 195 alin. 1), respectiv art. 190 alin. 2) lit. c) Cod penal pe episoadele în privința părților vătămate Mucerscaia N. Sanicova E., Pirojoc E., Cerevco O., Ciuchin A. și Vișciuc M.

Afirmațiile instanței de apel, precum că au fost încălcate prevederile art. 63 Cod de procedură penală, instanța de recurs le-a considerat premature, deoarece Curtea Constituțională în hotărârea sa nr. 26 din 23 noiembrie 2010 a constatat necorespunderea alin. (6) art. 63 din Codul de procedură penală cu principiul constituțional privind accesul liber la justiție, raportat la victimă și n-au fost constatate careva violări ale drepturilor acuzatului.

Conform art. 63 alin. (6) Cod de procedură penală dacă, la expirarea termenelor indicate în alin. (2), nu s-a dispus scoaterea persoanei de sub urmărire penală sau punerea ei sub învinuire, calitatea de bănuț încetează de drept. Încetarea de drept a calității de bănuț în legătură cu expirarea termenelor indicate în alin. (2), în cazul acumulării ulterioare a probelor suficiente, nu împiedică punerea persoanei sub învinuire pentru același fapt.

Astfel, Pîrgaru N. pe episoadele în privința lui V N. Mucerscaia, Sanicova E., Pirojoc E., Oxana Cerevco, A. Ciuchin. M. Vișchiu la 24 iunie 2004 a fost recunoscută în calitate de bănuț. La expirarea termenilor de ținere în calitate de bănuț Pîrgaru Natalia, n-a fost pusă sub învinuire, astfel calitatea de bănuț încetând de drept. La 13 ianuarie 2004 după acumularea de probe noi, Pîrgaru Natalia a fost pusă sub învinuire.

De asemenea, prematură este și concluzia instanței de apel privind achitarea inculpatei pe episodul Ceaușceac Silivia, deoarece, în legătură cu

neprezentarea în instanțele de judecată a părții vătămate Ceaușceac Silvia, au fost citite declarațiile ei de la faza urmăririi penale (f. d. 77, vol. 5; 302-304, vol. 2), care împreună cu declarațiile martorului Lucaniuc Mihail depuse în cadrul urmăririi penale (f. d. 300, vol. 2), aceste declarații urmau a fi coroborate cu restul probelor, administrate și examinate pe cauza dată și motivată admiterea unora și respingerea altora.

Instanța de apel nu a dat apreciere circumstanței că deși Pîrgaru Natalia prin documentele de constituire a ÎI „Dana Pîrgari” a completat categoria genurilor de activitate a societății date, fiind incluse în acest sens: „organizarea angajării temporare în muncă a cetățenilor Republicii Moldova, peste hotare, de asemenea angajarea în muncă a cetățenilor străini pe teritoriul Republicii Moldova”, „activități ale agenților de voiaj și turism și ale ghizilor, activitate de asistență turistică”, la momentul acordării acestei categorii de servicii, ea nu dispunea de licență privind desfășurarea acestui gen de activitate, ce i-ar fi acordat anumite drepturi și împuterniciri în acest aspect. Această concluzie rezultă din următoarele.

Conform dispoziției art. 8 alin. (1) lit. a) pct. 34; pct. 35 a Legii privind reglementarea prin licențiere a activității de întreprinzător nr. 451-XV din 30 iulie 2001, se supun reglementării prin licențiere de către Camera de Licențiere activitățile legate de amplasarea în câmpul muncii a cetățenilor în țară și/sau în străinătate și cea de turism.

Totodată în temeiul art. 11 alin. (2) Legii turismului nr. 798-XIV din 11 februarie 2000, licența pentru activitate de turism se acordă agenților economici care au capacitatea să desfășoare organizarea de pachete de servicii în domeniul turismului intern și internațional. Alin. (3) al aceleiași norme reglementează că licențele pentru activitatea de turism se eliberează de către Camera de Licențiere. Dispoziția alin. (2) lit. a) art. 20 a respectivei legi obligă pe agenții economici care desfășoară activități de turism să obțină licență pentru activitate de turism de la Camera de Licențiere, iar certificat de clasificare pentru fiecare unitate care prestează servicii turistice de la Ministerul culturii și Turismului.

Articolului 10/1 alin. (1) a Legii privind ocuparea forței de muncă și protecția socială a persoanelor aflate în căutarea unui loc de muncă nr. 102-XV din 13 martie 2003 prevede, că agenția privată de ocupare a forței de muncă își desfășoară activitatea în condițiile legislației naționale cu privire la antreprenariat și întreprinderi, la licențierea unor genuri de activitate, la migrațiune, în conformitate cu prevederile prezentei legi și cu normele internaționale ce reglementează activitatea agențiilor private. Dispoziția alin. (3) lit. a) normei vizate stipulează că agenția privată își poate desfășura activitatea dacă dispune de licență pentru desfășurarea activității de selectare și plasare a forței de muncă în țară și/sau peste hotare.

Astfel, instanța de apel nu a luat în considerare și nu a dat apreciere faptului, că N. Pîrgaru le-a promis părților vătămate N. Mucerscaia, E Sanicova, E. Pirojoc, O. Cerevco, A. Ciuchin. M. Vișchiu și S. Ceaușceac îndeplinirea unor acțiuni care la acel moment nu țineau de competența ei, ascunzând intenționat

circumstanțele care trebuiau comunicate în cazul săvârșirii cu bună-credință și în conformitate cu prevederi legale a tranzacțiilor civile.

Nu sunt în deplină măsură argumentate și concluziile instanței de apel privind constatarea nevinovăției inculpatei Pîrgaru Natalia în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (1) Cod penal, luând ca bază doar raportul de expertiză seria AB nr. 000773 din 15 aprilie 2004, întocmit de către experții Institutului Republican de Expertiză Judiciară și Criminalistică, precum și cel din 12 octombrie 2004 întocmit de experții G. Evhut și R. Foltea (f. d. 481-488, vol. III).

A mai considerat instanța de recurs, că instanța inferioară urma să dea apreciere și raportului de expertiză primară nr. 321 din 24 septembrie 2003, prin care s-a stabilit, că textul manuscris din legitimația de pensionar nr. 1714 pe numele lui Ciuchin A. a fost executat de Pîrgaru Natalia, iar conform raportului de expertiză nr. 1695 din 05 august 2004 s-a constatat, că textul manuscris din legitimația de pensionar nr. 1714 a fost efectuat „probabil” de Pîrgaru Natalia, care sunt confirmate și de declarațiile părții vătămate Ciuchin A. și martorului Scripnic V. În asemenea situație instanța inferioară urmau să argumenteze în hotărârea sa din care motive admite unele probe și le respinge pe altele, ceea ce nu a făcut instanța de apel în cauza dată.

În același context se impune concluzia de neexpunere în decizia instanței de apel asupra faptelor deținerii și folosirii documentului fals, cu toate că unele probe administrate confirmă că actele lui Ciuchin A., atât până la introducerea datelor false în ele, cât și după restituirea lor, s-au aflat la Pîrgaru Natalia și altă persoană n-a avut acces la ele.

Instanța de recurs a menționat că, anume asupra acestor motive invocate în apeluri de procuror și de partea vătămată, instanța de apel nu s-a pronunțat sau s-a pronunțat superficial, fără argumentarea cuvenită ce echivalează cu nepronunțarea asupra motivelor apelurilor.

În privința argumentului procurorului cu privire la netemeinicia achitării de sub învinuirea pe art. 195 alin. (2) Cod penal, precum că între inculpata Pîrgaru Natalia și Povari Alexandru ar exista relații civile, instanța de apel urma să consulte explicația dată de către Plenul Curții Supreme de Justiție în pct. 15 al Hotărârii sale nr. 23 din 28 iunie 2004 „Cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor”, conform căreia primirea bunurilor cu condiția îndeplinirii unui angajament poate fi calificată ca excrocherie doar în cazul în care făptuitorul, încă la momentul intrării în stăpânire asupra acestor bunuri, urmărea scopul sustragerii lor și nu avea intenția să-și execute angajamentul asumat, explicație care statuează o deosebire clară între excrocherie și relațiile civile. De aceea instanța de apel urma să cerceteze amănunțit aspectele acestei învinuiri și să-și argumenteze clar concluziile sale, reieșind din practica unitară în acest domeniu.

Instanța de recurs a mai menționat că, instanța de apel *urma să stabilească dacă banii primiți de inculpata Pîrgaru Natalia de la partea vătămată Povari Alexandru au fost folosiți cu scop personal sau după destinație.* În dependență

de scopul utilizării banilor depinde soluția în cauza dată pe capătul menționat de învinuire.

Instanța de recurs a considerat, că instanța de apel în speța dată nu a analizat la modul convenit intenția inculpatei nemijlocit în momentul intrării în stăpânire asupra banilor, adică acțiunile și intenția inculpatei nemijlocit când a primit banii de la partea vătămată Povari A., și a obținut posibilitatea reală de a se folosi și a dispune de aceștia la dorința sa, adică a rămas nemotivat momentul consumării infracțiunii de escrocherie.

De asemenea instanța nu a elucidat faptul că dacă inculpata și-a asumat obligația de a întreprinde toate măsurile agrotehnice necesare în cultivarea și prelucrarea producției agricole, ce constituia recolta anului 2005, cu furnizarea ei ulterioară către Povari A., adică neavând suport material la acel moment.

Instanța de recurs a mai reținut că, instanța de apel nu a elucidat un alt moment, și anume dacă inculpata a cheltuit banii transmiși de Povari A. în condițiile contractelor de cooperare în comun, în activitatea agricolă sau nu.

1.10. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 28 octombrie 2013 au fost admise apelurile din alte motive decât cele invocate, în temeiul art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, a fost casată total sentința, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de fond, în alt complet de judecată.

1.10.1. În motivarea deciziei, instanța de apel a reținut că, examinarea cauzei penale de către instanța de fond a cauzei penale de învinuire a cet. Pîrgaru Natalia, a fost efectuată cu încălcări a legii procesuale ce ține de incompatibilitatea judecătorului prevăzută de art. 33 alin. (2) pct. 3), 33 alin. (3) Cod de procedură penală, încălcări ce potrivit art. 415 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală constituie temei de casare a sentinței instanței de fond.

Instanța de apel a constatat că potrivit materialelor dosarului, în cadrul urmăririi penale în respectiva cauză penală judecătorul Gheorghieș A. a participat în calitate de judecător de instrucție și s-a expus referitor la dispunerea organului de urmărire penală a efectuării unor acțiuni de urmărire penală și anume: a pronunțat încheierea din 06 martie 2004, prin care a admis plângerea avocatului Stanțieru A., a declarat nulă ordonanța ofițerului de urmărire penală de respingere parțială a demersului avocatului din 25 martie 2004 și a obligat organul de urmărire penală să dispună efectuarea pe cauza penală a unei expertize suplimentare (f. d. 401 – 403, vol. II), la fel prin încheierea din 20 august 2004 judecătorul Gheorghieș A. a admis plângerea avocatului Stanțieru A. și a declarat nulă ordonanța ofițerului de urmărire penală Junghină V. din 31 mai 2004 referitor la dispunerea efectuării expertizelor suplimentare și în comisie pe cauza penală respectivă (f. d. 471, vol. III).

La fel, judecătorul Gheorghieș A. prin încheierile Judecătoriei Glodeni din 01 septembrie 2003 în cadrul urmăririi penale pe episodul sustragerii prin escrocherie a sumei de 300 dolari SUA de la Ciaușciac S. a autorizat efectuarea percheziției la domiciliul cet. Stanțieru Alexandru, mun. Chișinău, str. Cuza Vodă, 7/4, ap. 4 și la domiciliul cet. Pîrgaru Natalia din s. Ciuciulea, r-nul Glodeni (f. d. 305, 318, vol. II).

Instanța de apel a mai menționat că, tot judecătorul Gheorghieș A., în aceeași cauză penală, a pronunțat sentința din 13 ianuarie 2009 privind achitarea cet. Pîrgaru Natalia (f. d. 126 – 131, vol. V).

Consideră instanța de apel că, după pronunțarea încheierilor respective în calitate de judecător de instrucție în cadrul urmăririi penale pe cauza penală respectivă, judecătorul Gheorghieș Alexandru nu putea judeca aceeași cauză penală, în temeiul art. 33 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală.

2. Prin sentința Judecătoriei Glodeni din 04 noiembrie 2014, Pîrgaru Natalia învinuită în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 195 alin. (1) Cod penal a fost achitată, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii. La fel, prin sentința pronunțată Pîrgaru Natalia învinuită în săvârșirea infracțiunii prevăzute art. 361 alin. (2) lit. a) și b) Cod penal a fost achitată, pe motiv că fapta inculpatei nu întrunește elementele infracțiunii. Prin aceeași sentință Pîrgaru Natalia învinuită în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 195 alin. (2) Cod penal a fost achitată, pe motiv că fapta inculpatei nu întrunește elementele infracțiunii. Totodată a fost încetat procesul penal în privința cet. Pîrgaru Natalia învinuită în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 251 Cod penal, pe motiv că fapta inculpatei nu este prevăzută de legea penală ca infracțiune.

Acțiunile civile înaintate de părțile vătămate pe cauza dată s-au lăsat fără examinare, fapt ce nu împiedică examinarea lor în ordine civilă.

Măsura de asigurare a acțiunilor civile s-a revocat.

3. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut, că de către organul de urmărire penală, Pîrgaru Natalia a fost pusă sub învinuire pentru faptul că, după ce a făcut cunoștință în luna noiembrie 2001 cu cet. Mucerscaia Nina, în luna ianuarie 2002 cu cet. Sanicova Elena, Pirojoc Elena și Cerevco Oxana, în luna martie 2002 cu Ciuchin Alexandru, în luna aprilie 2002 cu cet. Vișchiu Măria, în luna ianuarie 2003 cu cet. Ciaușceac Silvia, sub pretextul perfectării vizelor cu dreptul de plecare peste hotarele Republicii Moldova, în Italia, Franța și Portugalia, prezentându-se ca director al firmei ce activează în această ramură de activitate, în perioada de timp 14 noiembrie 2001 - 11 ianuarie 2003 a primit de la cet. Mucerscaia Nina, Sanicova Elena, Pirojoc Elena, Cerevco Oxana, Ciuchin Alexandru, Vișchiu Măria și Ciaușceac Silvia prin înșelăciune și abuz de încredere actele personale, buletinele de identitate și pașapoartele, precum și în mai multe rate dolari SUA și lei MD: de la Mucerscaia Nina suma de 250 dolari SUA și 300 lei MD, ce constituie în total 3513,50 lei 2 MD, Sanicova Elena 200 dolari SUA ce constituie 2620,46 lei MD, Pirojoc Elena 350 dolari SUA ce constituie 4585,80 lei MD, Cerevco Oxana 300 dolari SUA ce constituie 3936,70 lei MD, Ciuchin Alexandru 150 dolari SUA și 400 lei MD ce constituie în total 2433 lei MD, Vișchiu Măria 100 dolari SUA ce constituie 1348,55 lei și Ciaușceac Silvia 300 dolari SUA ce constituie 3936,70 lei MD, pe care i-a însușit.

Tot ea, în luna martie 2002 a primit de la Ciuchin Alexandru carnetul de muncă pe numele acestuia, ce constituie document oficial pentru perfectarea actelor necesare sub pretextul primirii vizei de plecare în străinătate, prin care Pîrgaru Natalia în urma înțelegerii prealabile cu o persoană neidentificată a introdus date vădit false în carnetul de muncă menționat la paginile 12-13 în

rubricile 8-14, precum că, Ciuchin Alexandru activează în calitate de brigadier la SRL „Balangic Mold”.

Tot ea, a procurat de la o persoană neidentificată o blanchetă de legitimație de pensionar de tip vechi ce reprezintă un document oficial, în care intenționat a introdus date false, precum că, Ciuchin Alexandru este invalid de grupa a doua, pe când în realitate Ciuchin Alexandru nu a fost și nu este invalid, aplicând mai apoi prin înșelăciune și abuz de încredere pe fila a doua a ștampilei Direcției Asistenței Sociale și Protecție a Familiei Glodeni.

Tot ea, activând în calitate de director al ÎI „Dana Pîrgari”, adresa juridică, s. Ciuciulea, r-nul. Glodeni, cu scopul înstrăinării bunurilor gajate, în luna iulie 2005 a înstrăinat cantitatea de grâu de 21.318 kg în valoare de 38.372,40 lei, din roada anului 2005, care conform contractului de gaj nr. 84 „a” din 20 aprilie 2005 a fost pus în gaj la SRL „Agrodorma” or. Bălți, pentru rambursarea în termen și pe deplin a creditului luat de la SRL „Agrodorma” în anii 2004-2005 în sumă de 176.912,38 lei.

Tot ea, activând în calitate de director al ÎI „Dana Pîrgari”, în perioada lunilor martie-iunie 2005, cu scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune a însușit de la Povari Alexandru suma de 150.000 lei, întocmind cu ultimul contract de cooperare prin care se obligă să execute toate măsurile agrotehnice de cultivare, recoltare și păstrare a floarei soarelui și în contul achitării sumei date de a-i furniza ultimului floarea soarelui, conform condițiilor elevatorului SA „Floarea soarelui” cu transportul propriu nu mai târziu de 20 septembrie 2005.

Tot ea, activând în calitate de conducător al GȚ „Pîrgaru Alexandru Pavel”, la 15 iulie 2004, conform contractului de credit nr. 02/99 a primit de la BC „Moldindconbank” SA, filiala Bălți un credit în sumă de 170.000 lei cu scadența finală la 15 iulie 2008.

Întru asigurarea rambursării în termen a creanței, dobânzii în baza contractului de gaj nr.02/100 din 15 iulie 2004 de către GȚ „Pîrgaru Alexandru Pavel” a fost gajată tehnica agricolă și roada anului 2005, semințe de floarea soarelui în valoare de 191.700 lei.

În urma actului de verificare a existenței și integrității bunurilor gajate din 07 aprilie 2006, s-a constatat că, ultima a înstrăinat bunurile gajate și anume, semănătoare pentru plante prășitoare SPP-6, anul fabricării 2004 în valoare de 14.000 lei, semănătoare SPC-6, anul producerii 2002 cu prețul de 15.700 lei și floarea soarelui din roadă anului 2005 în cantitate de 40 tone la prețul de 64.000 lei.

4. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, partea vătămată Povari Alexandru și partea vătămată SRL „Agrodorma”.

4.1. Procurorul, considerând că la dosar sunt acumulate suficiente probe pentru condamnarea inculpatei, a solicitat casarea sentinței, pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care a o recunoaște pe Pîrgaru Natalia vinovată în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal și în baza acestei legi a-i stabili pedeapsa de 10 ani închisoare cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere legate de

liberarea vizelor pentru deplasare în străinătate și organizarea turismului pe un termen de 5 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis pentru femei. În baza infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (1) Cod penal, a înceta procesul în legătură cu Legea cu privire la amnistie din anul 2004. *În baza art. 251 Cod penal procesul penal de încetat din motiv că fapta nu este prevăzută de legea penală ca infracțiune.* Acțiunile civile înaintate de părțile vătămate Cerevco Oxana - 4500 lei, Pirojoc Elena - 5000 lei, Mucerschi Nina - 2300 lei, Ciuchin Alexandru - 2000 lei, Ceaușceac Silvia - 3000 dolari SUA a fi admise. A admite acțiunea civilă a lui Povari Alexandru urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

4.2. Partea vătămată Povari Alexandru, fără a-și motiva apelul, a solicitat admiterea acestuia, casarea sentinței ca neîntemeiată și condamnarea inculpatei.

4.3. Reprezentantul SRL „Agrodorma” - Gheliman T. la fel, fără a-și motiva apelul, a solicitat admiterea acestuia, casarea sentinței ca neîntemeiată și condamnarea inculpatei.

5. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 martie 2017 au fost admise apelurile procurorului în procuratura raionului Glodeni, Crecicovschi Alina, părții vătămate Povari Alexandru și părții vătămate SRL „Agrodorma” declarate împotriva sentinței Judecătorei Glodeni din 04 noiembrie 2014, casată sentința, rejudecată cauza cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Pîrgaru Natalia a fost recunoscută vinovată în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal și în baza acestei Legi i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții administrative pe un termen de 5 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis pentru femei.

Procesul penal de învinuire a cet. Pîrgaru Natalia pe episoadele de dobândire ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere de la părțile vătămate Mucerscaia Nina - 250 dolari SUA și 300 lei în total 3513,50 lei, Sanicova Elena - 200 dolari SUA ce constituie 2620,46 lei, Pirojoc Elena - 350 dolari SUA ce constituie 4585,8 lei, Cerevco Oxana - 300 dolari SUA ce constituie 3936,70 lei, Cuchin Alexandru -150 dolari SUA și 400 lei ce constituie 2433,64 lei a fost încetat în legătură cu expirarea termenului prescripției de tragere la răspundere penală.

Procesul penal de învinuire a cet. Pîrgaru Natalia pe art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal și art. 251 Cod penal a fost încetat în legătură cu expirarea termenului prescripției de tragere la răspundere penală.

Acțiunile civile înaintate de părțile vătămate Povari Alexandru și SRL „Agrodorma” au fost admise în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să hotărască instanța civilă.

5.1. În motivarea deciziei instanța de apel a menționat că, la examinarea cauzei respective nu s-a dat eficiență prevederilor art. 93-101, 26-27 Cod de procedură penală, instanța nu a cercetat cauza sub toate aspectele, nu a dat

apreciere probelor prezentate prin prisma pertinentei, concludenții, coroborării lor, în baza probelor acumulate nu a reținut corect starea de fapt pe cauză.

Instanța de apel a reținut că, soluția instanței de fond privind achitarea inculpatei pe art. 195 alin. (1) Cod penal pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, pe art. 361 alin. (2) lit. a) și b) Cod penal pe motiv că fapta inculpatei nu întrunește elementele infracțiunii, pe art. 195 alin. (2) Cod penal pe motiv că fapta inculpatei nu întrunește elementele infracțiunii și încetarea procesului pe art. 251 Cod penal pe motiv că fapta inculpatei nu este prevăzută de legea penală ca infracțiune, este neîntemeiată și contravine bazei probante existente pe cauză, cercetată în instanța de apel la demersul părții acuzării, care au fost pe deplin verificate și apreciate la justa valoare.

A mai indicat instanța de apel că, potrivit art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală judecând apelul declarat împotriva sentinței de achitare, instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare fără audierea învinuitului prezent, precum și a martorilor acuzării solicitați de părți. Martorii acuzării se audiază din nou în cazul în care declarațiile lor constituie o mărturie acuzatorie, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului.

Astfel, instanța de apel a reținut că, vina inculpatei se confirmă prin următoarele probe:

- declarațiile părții vătămate Povari Alexandru;
- declarațiile părții vătămate Mucerscacia Nina (f. d. 56, vol. II);
- declarațiile părții vătămate Povari Alexandru și reprezentantului părții vătămate SRL „Agrodorma” (f. d. 57 – 60, vol. VII);
- declarațiile reprezentantului părții vătămate SRL „Agrodoroma”, Povari Alexandru (f. d. 61 – 62, vol. VII);
- declarațiile părții vătămate Pirojoc Elena (f. d. 68 – 70, vol. VII);
- declarațiile reprezentantului părții vătămate Sannicova Elena-Bulacovscaia (f. d. 469, vol. IV);
- declarațiile părții vătămate Vișchiu Maria (f. d. 476 – 478, vol. IV);
- declarațiile reprezentantului părții vătămate BC „Moldincombanc”, Babără Olga (f. d. 488 – 491, vol. IV);
- declarațiile părții vătămate Cuchin Alexandru (f. d. 497 – 501, vol. IV);
- declarațiile părții vătămate Ciaușciac Silvia;
- declarațiile martorului Țoiu Valentin (f. d. 507 – 508, vol. IV);
- declarațiile martorului Botnari Oleg (f. d. 104, vol. V);
- declarațiile martorului Scripnic Victor (f. d. 65 – 66, vol. VII);
- declarațiile martorului Mahu Sergiu (f. d. 67, vol. VII);
- declarațiile martorului Cerevco Andrei (f. d. 71 – 73, vol. VII);
- declarațiile martorului Pirojoc Oleg (f. d. 74 – 75, vol. VII);
- declarațiile martorului Ailoe Boris (f. d. 76 – 77, vol. VII).

A mai menționat instanța de apel că vinovăția inculpatei Pîrgaru Natalia în comiterea infracțiunilor imputate se mai confirmă și prin următoarele probe scrise studiate în ședința instanței de apel, și anume :

- procesul-verbal de confruntare – (f. d. 186 - 187, vol. I) între partea vătămată Mucerscaia Nina și bănuita Pîrgaru Natalia, din care urmează refuzul cet. Pîrgaru Natalia de a face explicații în prezența părții vătămate pe marginea circumstanțelor expuse de Mucerscaia Nina;

- procesul-verbal de confruntare (f. d. 188 - 189, vol. I) între partea vătămată Sanicova Elena și bănuita Pîrgaru Natalia, din care urmează refuzul cet. Pîrgaru Natalia de a face explicații în prezența părții vătămate pe marginea circumstanțelor expuse de Sanicova Elena;

- procesul-verbal de confruntare (f. d. 190 - 191, vol. I) între partea vătămată Cerevco Oxana și bănuita Pîrgaru Natalia, din care urmează refuzul cet. Pîrgaru Natalia de a face explicații în prezența părții vătămate pe marginea circumstanțelor expuse de Cerevco Oxana;

- procesul-verbal de confruntare (f. d. 192 - 193, vol. I) între partea vătămată Pirojoc Elena și bănuita Pîrgaru Natalia, din care urmează refuzul cet. Pîrgaru Natalia de a face explicații în prezența părții vătămate pe marginea circumstanțelor expuse de Pirojoc Elena;

- procesul-verbal de confruntare (f. d. 194 - 195, vol. I) între partea vătămată Ciuchin Alexandru și bănuita Pîrgaru Natalia, din care urmează refuzul cet. Pîrgaru Natalia de a face explicații în prezența părții vătămate pe marginea circumstanțelor expuse de Ciuchin Alexandru;

- procesul-verbal de predare benevolă (f. d. 207, vol. I);

- procesul-verbal de ridicare a modelelor de comparație (f. d. 220, vol. II);

- procesul-verbal de percheziție (f. d. 222 - 223, vol. II);

- raportul de expertiză nr. 322 din 22 septembrie 2003 (f. d. 270 - 271, vol. II);

- carnetul de muncă (f. d. 272, vol. II);

- raportul de expertiză nr. 321 din 24 septembrie 2003 cu planșă fotografică (f. d. 275, a-276, vol. II);

- procesul-verbal de confruntare (f. d. 284, vol. II);

- procesul-verbal de audiere a martorului Lucaniuc Mihail (f. d. 300, vol. II);

- procesul-verbal de audiere a părții vătămate Ciauşciac Silvia (f. d. 302-304, vol. II);

- procesul-verbal de audiere a martorului Gherman Evghenia (f. d. 325-326, vol. II);

- raportul de expertiză nr. 1695 din 05 august 2004 (f. d. 452 - 456, vol. II).

Probele sus-indicate formează un probatoriu al vinovăției inculpatei și combat argumentele privind inexistența faptei infracțiunii, neîntrunirea elementelor infracțiunii în acțiunile cet. Pîrgaru Natalia, cât și circumstanța că fapta inculpatei nu este prevăzută de legea penală.

Referitor la soluția instanței de fond privind încetarea cauzei penale pe motiv, că fapta prevăzută la art. 251 Cod penal nu este prevăzută de legea penală, nu a putut fi susținută de instanța de apel, deoarece această normă penală *a fost în vigoare la momentul comiterii faptei incriminate și la fel, este prevăzută și la momentul pronunțării sentinței de condamnare. Referitor la*

faptul, că norma penală a suferit unele modificări în perioada examinării cauzei penale 2009-2014, fiind exclus termenul „bunuri găsite” în 2009, iar în 2014 acest termen a fost din nou inclus.

Instanța de apel nu a putut susține soluția primei instanțe privind achitarea cet. Pîrgaru Natalia de sub învinuirea adusă în baza art. 195 alin. (1) Cod penal și 195 alin. (2) Cod penal în primul rând pentru faptul, că partea acuzării în fața primei instanțe în genere a solicitat condamnarea acesteia pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal pentru faptul modificării legislației și anume excluderea din legea penală a normei prevăzute la art. 195 Cod penal atât alin. (1) cât și alin. (2) precum și pentru faptul, că acțiunile acesteia pe toate episoadele de escrocherie se întrunesc în norma art. 190 alin. (5) Cod penal. Instanța de fond nu a dat aprecierea acestor circumstanțe și fără a ține cont de poziția acuzării care a solicitat aplicarea legii mai favorabile inculpatei și calificarea acțiunilor în baza unei norme penale care întrunește toate episoadele escrocheriei, s-a pronunțat pe marginea normelor penale care nici nu au solicitat să fie reținute în acțiunile inculpatei.

Cât ține de soluția primei instanțe privind achitarea cet. Pîrgaru Natalia de sub învinuirea ei în comiterea infracțiunilor de escrocherie, instanța de apel nu a susținut-o, deoarece chiar din declarațiile cet. Pîrgaru Natalia date în prima instanță se confirmă intenția acesteia de a dobândi bunurile altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere. Din declarațiile date de Pîrgaru Natalia în prima instanță și susținute în instanța de apel urmează: ”în autobuzul de pe ruta Bălți-Kiev erau mai multe persoane... conversând cu ei am aflat că plecau la Kiev pentru perfectarea documentelor pentru plecare peste hotare, aceste femei erau Sanicova, Pirojoc, Cerevco, Ciuchin ...le-am spus că fratele meu a plecat în Italia din Kiev cu o firmă și foarte mulți oameni au plecat... Ne-am întors acasă ca fiecare să-și pregătească documentele necesare... După câteva zile au venit la mine la Ciuciulea la poartă mi-au făcut scandal...Banii au fost dați pentru a pleca peste hotare... Îl „Dana Pîrgari” a încheiat un contract de conlucrare la creșterea floarea soarelui și soie de la Povari Alexandru de 150000 lei...Îl „Dana Povari” a suportat cheltuieli mult mai mari față de creditul acordat de Povari...Sunt gata să prezint facturi, că GȚ Pîrgaru Alexandru” a transmis la „Agro-Construct” nu la „Agro-Dorma” dar este una și aceea...”.

Analizând declarațiile inculpatei în raport cu norma sus-citată, instanța de apel a considerat dovedită vinovăția acesteia în episoadele de escrocherie, deoarece nemijlocit inculpata recunoaște relațiile între ea și părțile vătămate, iar aceste declarații a inculpatei coroborează întrutotul cu restul probelor prezentate de acuzare și anume cu declarațiile părților vătămate date la urmărirea penală, procesele-verbale de confruntare și materialele cauzei. În situația dată prima instanță neîntemeiat a respins argumentele acuzării și anume neîntemeiat a respins calificativul proporții mari, pe când totalitatea de probe, confirmate prin declarațiile inculpatei, confirmă primirea sumei de 150000 lei de la Povari Alexandru și restul sumei de 19941,71 lei, de la Mucerscaia Nina, Sanicova Elena, Pirojoc Elena, Cerevco Oxana, Vișchiu Marina și Ceaușceac Silvia, în total fiind de 169941,71 lei.

A mai menționat instanța de apel că, nu poate fi susținută poziția instanței de fond privind necesitatea achitării acesteia pe episodul de escrocherie săvârșit față de Povari Alexandru pe motiv de existență a unei hotărâri judecătorești de încasare a sumei indicate în actul de învinuire, deoarece aceasta încă odată confirmă intenția ei de a însuși banii primiți de la Povari Alexandru și nu intenția de a restitui banii primiți. Criticată a fost și soluția primei instanțe privind modificarea sumelor de către Povari Alexandru în procesul examinării cauzei penale drept un argument de achitare, deoarece acesta este un drept a părții civile în procesul penal reieșind din prejudiciile suportate în urma neexecutării obligațiilor asumate de inculpat și nu poate fi admis drept argument de achitare.

Instanța de fond neîntemeiat a admis în calitate de probă declarațiile lui Pîrgaru Natalia, care a motivat imposibilitatea achitării din cauza condițiile climaterice și restituirea sumei prin intermediul elevatorului SA „Floarea Soarelui”, deoarece aceste declarații nu coroborează cu restul de probe acumulate și studiate în prima instanță cât și instanța de apel și anume declarațiile părții vătămate Povari Alexandru, înscrisurile din cauza penală și chiar prin declarațiile inculpatei date în instanța de apel, care recunoaște existența datoriei față de Povari Alexandru (f. d. 31, vol. 8), la acest capitol prima instanță nu a ținut cont de declarațiile părții vătămate Povari Alexandru, care în cadrul procesului penal a dat declarații, care într-un total coroborează cu alte probe scrise acumulate în cadrul acestui proces penal.

La fel, nu a putut fi susținută soluția de achitare a cet. Pîrgaru Natalia de sub învinuirea adusă în baza art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, deoarece această soluție de achitare contravine circumstanțelor și anume declarațiilor părții vătămate Ciuchin A. precum și celor constatate de prima instanță, care indică: „Respectiva ficție se confirmă prin declarațiile martorului ocular Scripnic V., ce a aplicat pe inscripție fictivă ștampila întreprinderii...”, totodată instanța de fond dispune achitarea cet. Pîrgaru Natalia, fără a ține cont de învinuire, prin care aceasta se învinuiește anume pentru falsul comis de două persoane. Aplicarea ștampilei de o altă persoană nu poate servi temei de achitare a cet. Pîrgaru Natalia în situația în care inscripția din legitimația de pensionar a lui Cuchin A. conform raportului de expertiză nr. 321 din 24 septembrie 2003 este efectuată de Pîrgaru Natalia. Instanța de apel a considerat necesar de a admite în calitate de probă drept una pertinentă cauzei, raportul de expertiză nr. 321 din 24 septembrie 2003, deoarece este întocmit după timp mai aproape de acțiunea infracțională și coroborează cu restul probelor din cauza penală, pe când raportul de expertiză nr. 000773 din 15 aprilie 2004 este întocmit după timp cu mult mai târziu faptei comise.

Totodată instanța de apel a considerat necesar de a înceta procesul penal de învinuire a cet. Pîrgaru Natalia pe episoadele de dobândire ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere de la părțile vătămate Mucerscaia Nina - 250 dolari SUA și 300 lei în total 3513,50 lei, Sanicova Elena - 200 dolari SUA ce constituie 2620,46 lei, Pirojoc Elena - 350 dolari SUA ce constituie 4585,8 lei, Cerevco Oxana - 300 dolari SUA ce constituie 3936,70 lei,

Cuchin Alexandru -150 dolari SUA și 400 lei ce constituie 2433,64 lei în legătură cu expirarea termenului de tragere la răspundere penală, deoarece din momentul comiterii acestor episoade a trecut mai mult de 15 ani. La acest capitol, instanța de apel a menționat despre necesitatea aplicării normei prevăzute la art. 60 alin. (1) lit. c) Cod penal, deoarece aceste epizoade se încadrează la norma art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal (Legea nr.985-XV din 18 aprilie 2002), care este mai favorabil normei penale de la art. 195 alin. (1) Cod penal (exclus prin legea nr.277-XVI din 18 decembrie 2008) pentru care inculpata a fost pusă sub învinuire la data de 09 februarie 2005.

La fel, instanța de apel a conchis, că urmează a fi încetat procesul penal de învinuire a cet. Pîrgaru Natalia și în baza art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal și art. 251 Cod penal în legătură cu expirarea termenului prescripției de tragere la răspundere penală, deoarece aceste infracțiuni la fel fac parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave pentru care conform art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal termenul de tragere la răspundere penală este de 5 ani din ziua săvârșirii.

La acest capitol, instanța de apel a menționat despre necesitatea condamnării cet. Pîrgaru Natalia doar în baza art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal fără calificativul „repetat” deoarece prin Legea nr. 277-XVI din 18 decembrie 2008 acest calificativ a fost exclus.

La individualizarea pedepsei care a fost aplicată inculpatei pentru infracțiunea prevăzută la art. 190 alin. (5) Cod penal, instanța de apel a ținut cont de personalitatea inculpatei, care pe parcursul examinării cauzei penale nu a întreprins acțiuni de achitare a prejudiciului și nu a întreprins acțiuni de a soluționa conflictul cu părțile vătămate. La fel, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 61 Cod penal și 75 Cod penal în conformitate cu care a considerat necesar de aplicat inculpatei doar pedeapsa închisorii, care va acorda o satisfacție echitabilă părților vătămate și la fel, este în strictă conformitate cu partea generală a Codului penal și norma penală încălcată de inculpată.

La stabilirea termenului de pedeapsă care a fost stabilită inculpatei, instanța de apel a ținut cont de comportamentul inculpatei și de circumstanțele cauzei care fac posibilă aplicarea pedepsei la limita maximă, însă ținând cont de termenul de examinare a cauzei în instanțele de judecată, instanța de apel a considerat necesar de a reduce pedeapsa penală la limita minimă, drept o satisfacție inculpatei pentru acest termen de examinare a cauzei penale.

Referitor la acțiunea civilă înaintată de Povari Alexandru și de către ÎCS „Agrodorma” SRL instanța de apel a menționat, că aceste acțiuni civile urmează a fi admise în principiu, reieșind din faptul, că pe prejudiciile indicate în aceste acțiuni, deja există o hotărâre civilă privind încasarea sumei bănești, anume în mărimea sumelor indicate în cauza penală, este pornită procedură de executare și sunt încasate unele sume bănești, iar procentele pentru întârziere penalitățile și inflația urmează a fi soluționate în cadrul procedurii de executare în baza codului de executare sau într-un proces civil separat.

6. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către inculpata Pîrgaru Natalia, la 14 aprilie 2017, în termen, invocând temeiurile de

drept prevăzute la pct. 5), 6) și 8) art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei contestate în partea calificării acțiunilor și aplicării măsurii de pedeapsă, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

6.1. La 19 mai 2017, inculpata a depus supliment la recurs, invocând temeiurile de drept prevăzute la pct. 5), 6) și 8) art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei contestate în partea calificării acțiunilor și aplicării măsurii de pedeapsă, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

În argumentarea soluției solicitate recurenta a invocat următoarele:

- în instanța de apel cauza s-a judecat *în lipsa părților vătămate* care nu au fost legal citate, asupra cărora anterior apărarea a insistat să fie prezente și a căror declarații urmau a fi administrate nemijlocit în instanța de apel, mai ales în situația în care s-a decis condamnarea persoanei;

- instanța de apel, pronunțând o decizie *de casare a sentinței primei instanțe*, și, în special, ce vizează părțile vătămate Mucerscaia Nina, Sanicova Elena, Pirojoc Elena, Cerevco Oxana, Vișchiu Măria și Cuchin Alexandru, *prin derogare de la principiile nemijlocirii și oralității* a dat citire doar declarațiilor acestora din prima instanță;

- instanța de apel a pus la baza deciziei de condamnare *declarațiile date de către partea vătămată Caușceac Silivia de la urmărirea penală*;

- instanța de apel a pus la baza deciziei declarații date de către un pretins reprezentant al părții vătămate persoana fizică Sannicova Elena-*Bulacovscaia Măria în instanța de fond, care urma să fie audiată nemijlocit* în condițiile audierii martorului și nici de cum prin reprezentant;

- instanța de apel a pus la baza deciziei declarațiile date de către partea vătămată Mucerscaia Nina, care ar fi arătat, că în anul 2002 s-a adresat în Judecătoria Glodeni cu acțiunea civilă împotriva cet. Pîrgaru Natalia cu privire la încasarea sumei datorate de 250 dolari SUA și 300 lei, suma indicată în rechizitoriu, iar instanța ar fi adoptat o hotărâre în folosul ei, la moment hotărârea este definitivă și irevocabilă, și urmează a fi executată. Însă, prin hotărârea Judecătoriei Glodeni din 18 decembrie 2006 a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea civilă înaintată de către Mucerscaia N. împotriva cet. Pîrgaru N. cu privire la încasarea sumei de 250 dolari SUA și 300 lei;

- la judecarea apelurilor declarate, în *instanța de apel nu a fost audiat nici un martor în partea ce vizează acuzațiile asupra cărora a fost condamnată Părgaru Natalia* și, în special, pe marginea acuzației de sustragere a 150000 lei de la partea vătămată Povari Alexandru. În instanța de apel *a fost audiat doar partea vătămată Povari Alexandru*, care este persoană cointeresată. Astfel instanța de apel a aplicat incorect normele art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală;

- casând în totalitate sentința instanței de fond, prin admiterea apelurilor declarate și dispunând încetarea procesului penal pe marginea acuzației în prisma art. 195 alin. (1), art. 361 alin. (2) lit. a) și b) și art. 251 Cod penal,

instanța de apel *nu a făcut clarificare deplină în decizia sa dacă inculpata a fost achitată sau condamnată în acest sens;*

- *nu au fost întrunite elementele infracțiunii și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția;*

- instanța de apel nu a argumentat de ce casează soluția primei instanțe privind încetarea cauzei penale pe motiv, că fapta prevăzută la art. 251 Cod penal nu este prevăzută de legea penală, *dând o interpretare eronată legii, deoarece calificativul „bunuri găsite” nu era prevăzut de Lege până la 08 aprilie 2014;*

- anulând decizia Curții de Apel Bălți din 07 decembrie 2011, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție prin decizia sa din 04 decembrie 2012 a menționat, că la soluționarea cauzei urma să se țină cont de explicația dată de Plenul CSJ la pct. 15 a hotărârii sale nr. 23, *fiind necesar de stabilit în ce circumstanțe și pentru ce necesități inculpata a primit suma de 150000 lei de la partea vătămată Povari Alexandru și cum s-au folosit acești bani.* Aceste recomandări au fost ignorate repetat și de Curtea de Apel Bălți la adoptarea deciziei din 20 martie 2017;

- la baza pornirii cauzei penale sunt două cereri depuse de către Povari Alexandru ca persoană fizică, care ar fi indicat că i-ar fi fost sustrate 150000 lei, având contract de colaborare cu inculpata pentru creșterea și furnizarea de floarea soarelui și Povari Alexandru ca vicedirector al firmei SRL „Agrodorma” de asemenea având contract de colaborare cu inculpata pentru creșterea și furnizarea de floarea soarelui. Aceste cereri au fost depuse în aceeași zi în organul de poliție și înregistrate sub același număr și semnate de una și aceeași persoană – Povari Alexandru, care până la acel moment a luat forțat tehnica agricolă și a strâns abuziv câmpurile de floarea soarelui care aparțineau ÎI „Dana- Pîrgari”;

- în cererea din numele persoanei juridice SRL „Agrodorma” Povari A. indică că ÎI „Dana - Părgari” i-a fost transferat 25000 și 35000 lei, iar Părgari Natalia a înstrăinat gajul (viitoarea roadă). Totodată în cerere, indică că ei au ridicat 51 tone de floarea soarelui, iar Părgaru Natalia nu le-a dat facturi, însă 51 tone de răsărită valorează aproximativ 122 400 lei, cea ce este de două ori și ceva mai mult decât datoria formată și respectiv nu confirmă o prejudiciere;

- instanța de apel nu a ținut cont de faptul că Povari Alexandru a transmis banii în casieria ÎI „Dana-Pîrgari” pentru ce a primit bonuri, chitanțe la dispoziția de încasare și nu i-a transmis acești bani cet. Pîrgaru Natalia ca persoană fizică. Inculpata Pîrgaru Natalia este doar directorul ÎI „Dana-Pîrgari”, care chiar din denumire se relevă că are alți fondatori, primind banii de la Povari Alexandru banii în casieria ÎI „Dana-Pîrgari” i-a folosit conform destinației acestora, pentru activitatea întreprinderii;

- instanța de judecată cunoștea pe deplin despre relațiile judiciar-civile între Povari Alexandru și ÎI „Dana-Pîrgari”, precum și de finalitatea acestor pretenții într-o hotărâre definitivă și executată parțial, fapt ce apriori denotă ilegalitatea deciziei instanței de apel din 20 martie 2017;

- inculpata Pîrgaru Natalia s-a aflat în arest de pe data de 05 aprilie 2013 până pe data de 10 aprilie 2013.

7. Procurorul prin referința depusă pledează pentru declararea inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, iar decizia contestată conține motivele clare și legale pe care se întemeiază soluția privind încadrarea juridică corectă a acțiunilor inculpatei și stabilirea măsurii de pedeapsă.

8. Judecând recursurile ordinare în baza actelor din dosar, Colegiul penal largit constată că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept, comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să admită recursul, să caseze total hotărârea atacată și să mențină hotărârea primei instanțe, când apelul a fost greșit admis.

Prin urmare, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea erorilor de drept, care au dus la adoptarea unei hotărâri ilegale, totodată, verificându-se dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Recurentul invocă în recursurile declarate temeuri de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 5), 6) și 8) Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în următoarele temeuri: *cauza a fost judecată în primă instanță sau în apel fără citarea legală a unei părți sau care, legal citată, a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța despre această imposibilitate; instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde.*

Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

În sensul prevederilor din art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și a jurisprudenței naționale, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor

examine de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În același context, Colegiul penal lărgit menționează, că hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea superficială sau motivarea în termeni vagi-evazivi, reprezintă motiv de casare.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține că temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și-a găsit confirmarea în cauza dată.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 Cod de procedură penală și practicii judiciare constante apelul, constituind o continuare a judecării fondului cauzei, legea (art.414 alin.(4) Cod de procedură penală) prevede posibilitatea instanței de a da o nouă apreciere probelor administrate la judecarea în prima instanță.

Astfel, la judecarea apelului, se poate proceda la cercetarea suplimentară a probelor administrate de prima instanță (care pot fi, de altfel, apreciate diferit față de felul cum au fost evaluate de instanța ierarhic inferioară), precum și la administrarea oricăror probe noi.

Instanța de apel poate adopta una dintre soluțiile pe care le poate pronunța prima instanță, apreciind temeinicia sau netemeinicia învinuirii, respectiv dispunând, după caz, condamnarea, achitarea inculpatului, fie încetarea procesului penal.

În această ipoteză, apelul are caracterul unei căi de atac de reformare, în sensul că instanța de apel, după desființarea hotărârii atacate, procedează ea însăși, ca instanță de control judiciar, la înlăturarea erorilor constatate, pronunțând o nouă hotărâre.

Prin urmare, instanța de apel rejudecă fondul cauzei la cel de-al doilea grad de jurisdicție și nu ca primă instanță.

Ba mai mult, efectul devolutiv nu promovează o reeditare de către instanța de apel a judecării care a avut loc în prima instanță, ci o nouă judecată, cu caracter autonom, care are ca obiect reexaminarea acelor dispoziții din hotărâre, care au fost greșit sau nelegal soluționate.

Totodată Colegiul penal menționează, că ținând cont de dispozițiile art.6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, așa cum acestea au fost interpretate și aplicate, cât și de prevederile art.415 alin.2¹ Cod de procedură penală, după o hotărâre de achitare pronunțată de prima instanță, instanța de apel nu poate dispune condamnarea persoanei fără audierea acesteia în ședința de judecată a instanței de apel.

Instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare, bazându-se exclusiv pe lucrările primei instanțe, care conțin declarațiile martorilor și ale inculpatului din același dosar, în temeiul cărora a fost achitat de prima instanță.

În conformitate cu prevederile art. 26 alin.(3) Cod de procedură penală și jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului, sarcina probatoriului

în ședințele de judecată în prima instanță și în instanța de apel revine acuzatorului de stat în virtutea funcției lui procesuale (art. 51, 53, 320 Cod de procedură penală). Curtea Europeană pentru Drepturile Omului, în hotărârea **Capean contra Belgiei** din 13 ianuarie 2005, a constatat că, în materie penală, problema administrării probelor trebuie să fie abordată prin prisma art. 6 § 2 și e obligatoriu, **inter alia**, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării.

După o hotărâre de achitare pronunțată de prima instanță, acuzatorul de stat este obligat în instanța de apel să solicite o nouă audiere atât a inculpatului, cât și a martorilor acuzării, declarațiile cărora sunt probe în acuzare, în măsură să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului.

Administrarea respectivelor mijloace de probă se desfășoară după regulile generale prevăzute pentru prima instanță, fiind aplicat principiul nemijlocirii, ce permite instanței să perceapă direct faptele și împrejurările relatate de părți sau martori, precum și reacțiile acestora la întrebările adresate.

Celelalte declarații și probe materiale în acuzare examinate în prima instanță, urmează în mod obligatoriu să fie verificate prin citirea lor în ședința de judecată a instanței de apel de către procuror.

Instanța de apel, după o hotărâre de achitare pronunțată de prima instanță, poate din oficiu să verifice probele administrate de prima instanță, însă fără a înrăutăți situația inculpatului.

Nerespectarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și încălcarea prevederilor art. 24 și art.26 Cod de procedură penală, care obligă acuzatorul de stat, după o hotărâre de achitare pronunțată de prima instanță, să solicite audierea inculpatului în instanța de apel și să prezinte în ședința de judecată probe în susținerea acuzării înaintate, urmează să fie apreciată ca nesusținere a acuzării în privința inculpatului în cadrul examinării apelului declarat împotriva sentinței de achitare. În atare situație apelul procurorului urmează să fie respins ca nefondat.

În acest sens Colegiul penal constată, că sunt întemeiate argumentele expuse în recurs, că la examinarea cauzei instanța de apel a încălcat prevederile legale, practica judiciară constantă expusă supra și n-a ținut cont de jurisprudența relevantă CtEDO.

Colegiul lărgit, din analiza materialelor cauzei și a deciziei instanței de apel relevă, că instanța de apel, pronunțând o soluție de condamnare după achitarea inculpatei Pîrgaru N. n-a audiat în cadrul ședinței instanței de apel părțile vătămate și martorii acuzării, prezența cărora n-a fost asigurată de către procuror în ședința de judecată, pe trei dintre episoadele de învinuire incriminate inculpatei (art. 195 al. (1), 361 al. (2) și 251 Cod penal), bazându-se exclusiv pe lucrările primei instanțe, care conțin declarațiile martorilor și ale inculpatului din același dosar, în temeiul cărora a fost achitat de prima instanță, iar pe episodul de învinuire în baza prevederilor art. 195 al.(2) Cod penal decizia instanței de apel este bazată în exclusivitate pe declarațiile părții vătămate Povari A., depuse de către acesta în instanța de apel, precum și pe declarațiile martorului Ailoe B., care au fost doar verificate în instanța de apel, fără audierea acestuia.

Astfel, la baza deciziei de condamnare au fost puse *declarațiile părții vătămate* Pirojoc E., martorului Scripnic V., Mahu S., Cerevco A., Pirojoc O., Ailoe B., *declarații depuse la examinarea cauzei în primă instanță*, procurorul neasigurând prezența acestora sau cel puțin a cărorva dintre aceștia în instanța de apel.

Mai mult decât atât, *la baza deciziei de condamnare au fost puse declarațiile părții vătămate* Ciaușciac S. *din cadrul urmării penale*, declarațiile părții vătămate Vișciu M., Babără O., Ciuchin A., martorilor Țoiu V., Botnari O., reprezentantului părții vătămate Sannicova Elena, Bulaciovșcaia M., care au fost depuse de către aceștea la examinarea cauzei în prima instanță, a cărei sentință a fost casată pe motiv că a fost pronunțată de către un judecător incompatibil, părți vătămate și martori care la examinarea repetată a cauzei de către prima instanță nu au fost interogați, prezența cărorva n-a fost asigurată de către procuror în prima instanță.

Colegiul lărgit remarcă și faptul, că *instanța de apel nu a argumentat în decizia pronunțată din ce considerente legale a acceptat să fie date citirii în ședința instanței de apel aceste declarații*, în condițiile lipsei părților vătămate și a martorilor respectivi, nu s-a expus asupra admisibilității acestor probe, dat fiind faptul că le-a pus la baza condamnării inculpatei Pîrgari N., dându-le o altă apreciere decât cea expusă de către prima instanță.

De fapt, instanța de apel doar *s-a limitat la o expunere a declarațiilor părților vătămate și ale martorilor, fără a face o analiză a conținutului acestora și a le aprecia în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, fără a motiva considerentele sale de reapreciere a acestora*, concluzionând în mod declarativ că probele enumerate confirmă vinovăția inculpatei în săvârșirea infracțiunilor incriminate, astfel că decizia instanței de apel, este, în opinia Colegiului lărgit, una total nemotivată.

Cu referire la episodul din învinuire pe art. 195 al.(2) Cod penal privind dobândirea ilicită prin înșelăciune a sumei de 150000 lei de la Povari A. Colegiul lărgit constată, că instanța de apel și-a motivat decizia de condamnare în exclusivitate pe declarațiile părții vătămate Povari A. și a martorului Ailoe B.

Partea vătămată Povari A. a fost interogat în cadrul ședinței de judecată a instanței de apel, iar conform procesului verbal al ședinței de judecată (f. d. 233-235 v. VII) până la interogarea propriu-zisă a părții vătămate, *fără solicitarea procurorului, au fost date citirii* (fără a se indica de către cine !) declarațiilor acesteia de la f. d. 57-60, 61-62 v. VII, iar ulterior partea vătămată a confirmat că declarațiile îi aparțin și că le susține.

Din cele sus-expuse, Colegiul lărgit constată, că interogarea părții vătămate a fost înfăptuită de către instanța de apel contrar prevederilor legale cu privire la modul de interogare a părții vătămate, stipulate în art. 111 Cod de procedură penală, totodată citirea declarațiilor anterioare ale părții vătămate a fost înfăptuită de către instanța de apel *din oficiu*, în defavoarea inculpatei Pîrgaru N., care a fost achitată prin sentința primei instanțe, fiind încălcat grav principiul contradictorialității procesului penal (art. 24 Cod de procedură penală), fapt ce afectează echitatea procesului penal în privința inculpatei.

Mai mult decât atât, Colegiul lărgit de asemenea constată, că instanța de apel nici nu a indicat în decizia emisă declarațiile părții vătămate Povar A. cu privire la circumstanțele cauzei (f. d. 57-60, 61-62 v. VII), cum n-au fost indicate nici declarațiile inculpatei Pîrgari N. (f. d. 78-88 v. VII). Totodată, însă, instanța de apel, condamnând inculpata, în mod neîntemeiat a pus la baza deciziei sale niște fraze din declarațiile menționate supra ale inculpatei, *rupte din context*, constatând că acestea dovedesc vinovăția acesteia (f. d. 140 v. VII) în săvârșirea infracțiunilor incriminate.

De asemenea Colegiul lărgit constată, că procurorul n-a prezentat în ședința instanței de apel, iar instanța de apel n-a verificat careva probe ce se conțin în mijloacele probatorii sub formă de înscrisuri, care figurează chiar în învinuirea înaintată inculpatei, cum ar fi : contractele de credit și de gaj, încheiate cu BC „Moldinconbank” SA filiala Bălți, documente care ar confirma înstrăinarea bunurilor gajate – actul de verificare a existenței și integrității bunurilor gajate (deoarece instanța condamnă și pentru acest episod al învinuirii), că inculpata activa în calitate de director al ÎI ”Dana Pîrgari” și conducător al GȚ „Pîrgari Alexandru”, contractul de cooperare cu Povari A. (care potrivit învinuirii confirmă valoarea prejudiciului cauzat lui Povari A.). Totodată nici unul dintre aceste înscrisuri nu figurează în decizia instanței de apel, astfel că aceasta nici nu conține careva motivare a condamnării în baza acestor probe.

Colegiul lărgit de asemenea atestă, că instanța de apel n-a verificat și nu s-a expus asupra faptului existenței la caz a unei hotărâri judecătorești *civile* irevocabile cu privire la încasarea din contul inculpatei a sumei de 150000 lei în beneficiul lui Povari A. *prin care a fost constatată existența relațiilor civile* cu privire la suma incriminată inculpatei prin învinuire.

Respectiv, Colegiul lărgit constată, că procurorul n-a prezentat, iar instanța de apel n-a verificat, n-a descris și n-a analizat probe esențiale pentru a înfăptui calificarea juridică a infracțiunilor incriminate inculpatei Pîrgaru N., deși în acest sens în speță sunt prezente indicațiile instanței de recurs. Astfel Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție prin decizia sa din 04 decembrie 2012, anulând decizia Curții de Apel Bălți din 07 decembrie 2011 în cauză, a menționat, că la soluționarea cauzei urma să se țină cont de explicația dată de Plenul CSJ la pct. 15 a hotărârii sale nr. 23, *fiind necesar de stabilit în ce circumstanțe și pentru ce necesități inculpata a primit suma de 150000 lei de la partea vătămată Povari Alexandru și cum s-au folosit acești bani*, însă aceste recomandări au fost ignorate repetat și de Curtea de Apel Bălți la adoptarea deciziei din 20 martie 2017, deși prima instanță și-a motivat temeinic soluția în acest sens.

Colegiul lărgit de asemenea conchide, că instanța de apel a dat o interpretare eronată prevederilor art. 10 Cod penal la încadrarea juridică a infracțiunilor incriminate inculpatei Pîrgaru N., considerând posibilă condamnarea inculpatei în baza prevederilor art. 251 și art. 190 al. 5 Cod penal Cod penal, în condițiile existenței în acest sens a unor legi favorabile inculpatei, iar procurorul în apelul depus nici nu a contestat, de fapt, soluția primei instanțe pe episodul învinuirii în baza art. 251 Cod penal. Motivările instanței de apel în acest sens sunt în afara oricăror critici, fiind defectuoase nu numai în sens legal,

dar și prin expunerea lipsită de coerență și structură logică, instanța de apel casând neîntemeiat o soluție legală de achitare lui Pîrgaru N. de sub învinuirile înaintate.

Reieșind din cele expuse supra Colegiul lărgit a ajuns la concluzia, că prima instanță a apreciat obiectiv cumulul de probe examinate în instanță, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinenței, concludenței, veridicității și coroborării lor, de aceea sentința Judecătorei Glodeni din 04 noiembrie 2014 este una legală și întemeiată, iar inculpata Pîrgaru Natalia a fost corect achitată de sub învinuirea de comitere a infracțiunilor prevăzute de art. 195 alin. (1), art. 195 alin. (2), 361 alin. (2) lit. a) și b), cât și a fost încetat procesul penal privind săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 251 Cod penal.

De asemenea Colegiul lărgit consideră, că în speță s-a constatat că la examinarea cauzei de către instanța de apel a fost încălcat principiul contradictorialității procesului penal prin faptul, că în condițiile nesustinerii de către procuror a învinuirilor aduse inculpatei și anume neprezentarea probelor acuzării, instanța de apel a condamnat-o pe inculpata Pîrgari N., iar decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția privind condamnarea, nefiind combătută prin careva probe veridice și incontestabile prezumția nevinovăției în speța dată, fapte, ce condiționează casarea deciziei instanței de apel cu dispunerea menținerii sentinței primei instanțe pe motiv că apelul a fost greșit admis.

În acest sens instanța de recurs reiterează, că art. 8 alin. (3), 24 alin. (2), 325 alin. (1), 389 alin. (2), art. 413 alin. (1) Cod de procedură penală, prevăd că instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. Judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii și sentința de condamnare nu pot fi întemeiate pe presupuneri, iar toate dubiile în probarea învinuirii se interpretează doar în favoarea inculpatului.

În baza principiului contradictorialității în procesul penal, principiu unanim recunoscut și susținut de jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului, sarcina probațiunii în ședințele de judecată în prima instanță și în instanța de apel îi revine acuzatorului de stat, fiindcă funcția acuzării este pusă pe seama procurorului. Curtea Europeană pentru Drepturile Omului, în hotărârea Capean contra Belgiei din 13 ianuarie 2005, a constatat că în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al articolului 6 §2 și e obligatoriu, *inter alia*, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării.

Nerespectarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și încălcarea prevederilor art. 24 și art. 26 din Codul de procedură penală, care îl obligă pe acuzatorul de stat, după o hotărâre de achitare pronunțată de prima instanță, să prezinte în ședința de judecată anumite probe în susținerea acuzațiilor penale aduse inculpatului, urmează să fie apreciată ca nesustținere a

acuzărilor penale în privința inculpatului în cadrul examinării apelului declarat împotriva sentinței de achitare. Ignorarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și încălcarea prevederilor art. 24 și art. 26 din Codul de procedură penală lezează dreptul inculpatului la un proces echitabil, drept garantat de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

În consecință, Colegiul penal lărgit consideră că recursurile declarate de inculpata Pîrgaru Natalia, urmează a fi admise cu casarea totală a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 martie 2017 ca fiind neîntemeiată, emisă cu încălcarea principiului contradictorialității procesului penal, fiind confirmată prezența erorilor de drept, prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, cu menținerea sentinței Judecătorei Glodeni din 04 noiembrie 2014.

9. Conducându-se de art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Admite recursurile ordinare declarate de inculpata Pîrgaru Natalia, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 martie 2017 în cauza penală privind-o pe **Pîrgaru Natalia XXXXXXXX**, cu menținerea sentinței Judecătorei Glodeni din 04 noiembrie 2014 în aceeași cauză, prin care inculpata **Pîrgaru Natalia XXXXXXXX** a fost achitată de sub învinuirea de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art. 195 alin. (1) Cod penal din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, a fost achitată de sub învinuirea de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. a) și b) Cod penal și de art. 195 alin. (2) Cod penal pe motiv că faptele nu întrunesc elementele infracțiunii, a fost încetat procesul penal privind-o pe **Pîrgaru Natalia XXXXXXXX** învinuită în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 251 Cod penal, din motiv că fapta nu este prevăzută de legea penală ca infracțiune.

Inculpata **Pîrgaru Natalia XXXXXXXX**, urmează a fi eliberată imediat din penitenciar dacă nu are de executat pedeapsa închisorii sau măsura preventivă – arestul, în baza altor hotărâri judecătorești.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **25 august 2017**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Moraru Petru

Bejenaru Iurie

Druță Ion

Craiu Nicolae